

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Legii educației naționale, nr.1/2011**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Legii educației naționale, nr.1/2011,
transmis de Săcrtariatul General al Guvernului cu adresa nr.301 din
28.09.2018 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D998/
28.09.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lita) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:**

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și
completarea Legii educației naționale nr.1/2011, cu modificările și
completările ulterioare, în sensul abrogării alin.(7¹) al art.263, potrivit
cărui în învățământul primar, la clasele cu predare în limbile
minorităților naționale, orele de Limba și literatura română prevăzute în
planurile de învățământ sunt predate de profesori cu studii superioare
de specialitate. Totodată, se are în vedere completarea art.263 cu un nou
alineat, alin.(6¹), potrivit cărui profesorii pentru învățământul primar,
de la clasele cu predare în limbile minorităților naționale predau
disciplinele comunicare în limba română, precum și limba și literatura
română pe tot parcursul anului școlar.

Potrivit Preambulului, urgența reglementării constă în necesitatea
eliminării efectelor perturbatoare generate de aplicarea normei juridice
privind predarea limbii române în învățământul primar, la clasele cu
predare în limbile minorităților naționale, în forma aflată în prezent în
vigoare.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. În ceea ce privește forma de reglementare aleasă, este necesar ca, în **preambul**, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată să fie completată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în domeniu.

Preambulul ar trebui să fie completat, având în vedere și faptul că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.9/2018, prin care a fost introdus alin.(7¹) al art.263, a cărui abrogare se propune, se află în procedură parlamentară.

3. La **partea introductivă a art.I**, pentru indicarea corectă a intervențiilor legislative preconizate, expresia „se modifică” trebuie înlocuită cu sintagma „se modifică și se completează”.

4. La **pct.1 al art.I**, întrucât se preconizează introducerea unui singur alineat în cuprinsul art.263, **partea dispozitivă** trebuie reformulată, astfel:

„1. După alineatul (6) al articolului 263 se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:”.

La textul propus pentru alin.(6¹), pentru corectitudinea exprimării, sintagma „limba și literatura română” trebuie înlocuită cu expresia „precum și Limba și literatura română”.

5. La **art.II**, soluția legislativă propusă, referitoare la încetarea de drept a contractelor individuale de muncă, a actelor adiționale la acestea, precum și a oricăror alte efecte juridice generate de aplicarea prevederilor alin.(7¹) al art.263 din Legea nr.1/2011 ar trebui analizată din punct de vedere al respectării limitelor constituționale ale legiferării pe calea ordonanțelor de urgență, astfel cum acestea sunt prevăzute la art.115 alin.(6) din Constituție.

Avem în vedere faptul că, potrivit acestei norme constituționale, ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, iar în Decizia nr.1189/2008 Curtea Constituțională a statuat că, în această situație, trebuie reținut numai sensul juridic al verbului „a afecta” „*sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”*” cu privire la drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

Sub acest aspect, soluția legislativă propusă este susceptibilă să afecteze dreptul la muncă și la protecție socială, consacrat de art.41 din Legea fundamentală.

Supunem atenției și faptul dacă persoanele vizate de art.II nu ar trebui să beneficieze, conform art.39 alin.(1) lit.j) și art.67 din Codul muncii, de dreptul la protecție în caz de concediere, constând în măsuri active de combatere a șomajului și de compensații.

În acest sens, cu titlu de exemplu, menționăm că măsuri de protecție socială au fost acordate persoanelor concediate din cadrul societăților din sectorul crescătorilor de suine a căror activitate a fost afectată de virusul pestei porcine africane, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2018.

Din punct de vedere al redactării, semnalăm că textul propus pentru art.II prevede de două ori referirea la momentul încetării de drept a contractului de muncă.

dr. Dragoș I. IESCU

București
Nr.939/28.09.2018